

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheciu Andrei, Gheciu Vera și Buzila Natalia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.16 din Chișinău în procedura falimentului împotriva lui Gheciu Andrei, Gheciu Vera, Buzila Natalia cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021 prin care s-a respins apelul declarat de Gheciu Andrei, Gheciu Vera, Buzila Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 februarie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 18 septembrie 2019, ÎMGFL nr.14 din Chișinău în procedura falimentului, a depus cerere de chemare în judecată către Gheciu Vera, Gheciu Andrei și Buzila Natalia privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și taxa de stat.

În motivarea a invocat că, potrivit contractului de livrare-utilizare a energiei termice și apă caldă nr. 6014 din 02.10.2006, încheiat între S.A. „Termoelectrica” (până la redenumire - S.A. „Centrala Electrică Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al S.A. „Termocom” în procedura falimentului) și ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în proces de insolabilitate, ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 11 octombrie 2018 datoria la consumul de energie termică constituie suma de 31 662 256,70 lei, devenind de fapt debitorul S.A. „Termoelectrica”.

Locatarii blocurilor locative gestionate de ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în proces de insolabilitate, au beneficiat nemijlocit de serviciile de încălzire, apă caldă prestate și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor (bonurilor de plată) primite.

În caz de neachitare de către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv serviciile - încălzire, apă caldă, ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în proces de insolabilitate este în drept să acționeze

consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de a o face, pentru a stinge creanța sa față de S.A. „Termoelectrica”, din contul achitărilor efectuate de către sub consumatorii restanți.

Conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâți sunt proprietarii imobilului din str. Calea Ieșilor, 55/2 ap. 22 mun. Chișinău, iar ultimii au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, fapt pentru care au deschis cont personal la gestionarul fondului locativ.

Conform informației privind situația despre achitarea energiei termice pârâții până la 01 august 2019, au acumulat o datorie pentru energia termică (încălzire, apă caldă) în mărime de 3286,62 lei.

În cazul prestării serviciilor comunale de către administratorul fondului locativ - ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în proces de insolvență, prestarea serviciilor este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele pârâtului.

Astfel, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului,.

ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în procedura falimentului, și-a concretizat cerințele din cererea de chemare în judecată, solicitând încasarea în mod solidar din contul lui Gheciu Vera Andrei, Gheciu Andrei Ion și Buzila Natalia Ion în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 din Chișinău în procedura falimentului, suma datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 2777,59 (două mii șapte sute șaptezeci și șapte,59) lei, invocând că, potrivit calculului întocmit de contabilitatea ÎMGFL nr. 14, datoria pârâților pentru perioada 01 martie 2015- 01 august 2019 constituie de fapt suma în mărime de 2777,59 lei (suma de 3286,62 acumulată la 01 august 2019 minus 509,03 lei-sumă respinsă prin hotărârea Judecătoriei s. Buiucani, mun. Chișinău din 10 iulie 2015).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 09 februarie 2021 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în procedura falimentului către Gheciu Vera Andrei, Gheciu Andrei Ion și Buzila Natalia Ion privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și taxa de stat.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Gheciu Vera Andrei, , Gheciu Andrei Ion și Buzila Natalia Ion în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 din Chișinău în procedura falimentului, suma datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 2777,59 lei (două mii șapte sute șaptezeci și șapte lei 59 bani).

S-a încasat în mod solidar din contul lui Gheciu Vera Andrei, Gheciu Andrei Ion și Buzila Natalia Ion taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 270,00 (două sute șaptezeci,00) lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, pârâții au obligația de a achita costul energiei termice livrate prin sistemul centralizat de încălzire în conformitate cu pct. 17, 18 și din pct. 8 - 82 Anexei nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea nr. 191 din 19 februarie 2002 a Guvernului Republicii Moldova.

Nefiind de acord cu soluția emisă, la 04 martie 2021, Gheciu Andrei, Gheciu

Vera, Buzila Natalia au depus cerere de apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Centru din 09 februarie 202, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, a fost respins apelul declarat de către Gheciu Andrei, Gheciu Vera, Buzila Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 09 februarie 2021.

La 07 septembrie 2021, Gheciu Andrei, Gheciu Vera, Buzila Natalia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă, ca neîntemeiată.

În motivare a indicat că, soluția instanțele ierarhic inferioare este neîntemeiată. Normele de drept material au fost interpretate eronat de către instanța de fond și de apel, deoarece clar prevăd că în calitate de temei al calcului de 10 % sau 5 % servesc prezența pierderilor normative de energie termică în etaje tehnice, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

Recurenții au invocat că, au fost deconectați integral de la rețeaua de încălzire centralizată din august 2005, au fost scoase toate coloanele de energie termică, inclusiv cele tranzitorii ale sistemul centralizat de încălzire și a fost exclus serviciul încălzirea centralizată și a apei calde menajerie.

Recurenții au fost debransați integral de la sistemul de încălzire centralizat august 2005 confirmat prin informația despre achitarea serviciilor locativ - comunale a energiei termice pe ani 2005 – 2011.

Actul cu privire la constatarea faptului nr. 99 din 26.05.2015, întocmit de reprezentantul IMGFL nr. 14 Lupu Andrei și Recurenta Gheciu Vera, confirmă ca apartamentul recurenților e debransat integral de la sistemul central de încălzire, prin apartament nu trece nici o țevă, coloana de retur - în apartamentul cu un etaj mai jos.

Acest fapt a fost confirmat și prin extrasul din fișa locuinței nr. 082389 în care sunt menționate serviciile comunale care sunt prestate apartamentului, în care lipsește serviciul încălzire termică centralizată.

Instanța de fond și apel nu a administrat un act ce atestă existența pierderilor normative de energie termică, conform calculului efectuat și semnat de către gestionar și furnizor și nici planul general al blocului care ar justifica pretențiile și necesitatea plăți stabilite.

Nu au administrat probe, nici norme legale ce puteau fi aplicate recurenților ca consumatori beneficiari, în baza cărora s-ar putea pretinde plata pentru un serviciu prestat, acest serviciu fiind inexistent și nelivrat.

Recurenții consideră că sunt discriminați prin obligația unei plăți pentru un serviciu nesolicitat și nebeneficiat, cu tarifarea dublă pentru unul și același serviciu, atât pentru energia termică utilizată de facto, conform indicațiilor contorului de gaz consumată de către sistema de încălzire autonomă (cazan), cât și energia termică neutilizată, livrată prin sistemul centralizat.

Recurentul și-a întemeiat în drept cererea de recurs în temeiul art. 432, alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 iunie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni

de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a menționat că cu decizia motivată a instanței de apel a făcut cunoștință la 09 august 2021, fiind recepționată prin intermediul poștei, respectiv, cererea de recurs declarată la 07 septembrie 2021 este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 21 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 24 septembrie, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 154.

Până la data examinării recursului intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gheciu Andrei, Gheciu Vera și Buzila Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gheciu Andrei, Gheciu Vera și Buzila Natalia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari